

Sentinta nr 16494 din data 17-12-2014

INSTANȚA: Judecătoria BOTOȘANI
MATERIE: Civil
OBIECT: pretenții
STADIU: Fond

Dosar nr. XXXXXXXXX/2013

Pretenții bănești

SENTINȚA CIVILĂ NR. xxxxx

La ordine pronunțarea în cauza civilă formulată de reclamantul C. A. M. în contradictoriu cu pârâta A. E. B., având ca obiect pretenții bănești.

La apelul nominal făcut în ședință publică lipsesc reprezentanții părților.

Procedura legal îndeplinită, fără citarea părților.

Dezbaterile asupra fondului au avut loc în ședința publică din 05.12.2014, în prezența avocatului U. C. pentru reclamant și avocatului A. A. pentru pârâtă, fiind consemnate în încheierea de ședință din aceea dată, ce face parte integrantă din prezenta hotărâre și când instanța, din lipsă de timp pentru deliberare a amânat inițial pronunțarea pentru azi.

I N S T A N Ț A

Deliberând asupra cauzei civile de față, reține următoarele:

Prin cererea înregistrată în data de 27.12.2012 sub nr. XXXXXXXXXXXXXXX pe rolul Judecătoriei B. și precizată ulterior, reclamantul C. A. M. a chemat în judecată pe pârâta A. E. B. solicitând instanței ca, prin hotărârea ce urmează a pronunța, să oblige pe aceasta din urmă să restituie / să plătească reclamantului suma de 15.000 euro cu titlu de daune materiale, la cursul BNR din ziua plății, suma de 20.000 euro cu titlu de daune morale și cheltuieli de judecată.

În motivare se arată că, în cursul anului 2010, reclamantul a cunoscut-o pe pârâtă prin intermediul numitei B. L., iar din mesaje, convorbiri telefonice și discuții directe, reclamantul și-a conturat convingerea fermă că pârâta este prietena sa de suflet, viitoarea soție și partenera de viață. Câștigându-i încrederea prin modul de a se adresa, repetând că-l iubește, că dorește să se căsătorească cu reclamantul, se susține că pârâta i-a solicitat acestuia tot timpul ajutor material și financiar pentru a locui cu chirie în mun. Suceava, unde urma studiile la facultate, pentru întreținere, pentru a-și asigura hainele necesare și plata taxelor de școlarizare. Ulterior, exigențele pârâtei au crescut, solicitând ca reclamantul să-i cumpere laptop, telefoane mobile, parfumuri, să-i expedieze pachete cu bunuri alimentare și nealimentare prin poșta specială rapidă și să-i transmită bani pentru taxe școlare, întreținere, cheltuieli curente. În acest sens, reclamantul a trimis pe

numele pârâtei suma de aproximativ 20.000 euro în contul bancar al acesteia deschis la Banca Transilvania și prin sisteme de expediere internațională de bani, atunci când se afla în interes profesional în străinătate. Se invocă că relația părților s-a conturat și prin inelul de logodnă, pe care reclamantul l-a cumpărat și l-a oferit pârâtei, logodna repetându-se constant, la diferite intervale de timp, până la despărțirea părților datorită atitudinii exclusive a pârâtei. Astfel, în cursul anului 2012, reclamantul a aflat de la numita B. L. că pârâta avea o relație cu un alt bărbat, aspect confirmat de aceasta din urmă. Se consideră că scopul principal și unic al pârâtei a fost să obțină bani, diverse bunuri și cadouri de la reclamant prin logodnă și promisiune de căsătorie, creându-i permanent convingerea acestuia că banii și bunurile sunt oferite viitoarei soții și nicidecum unei persoane străine și de conjunctură. În final, se apreciază că există o îmbogățire fără just temei, dintr-o cauză ilicită și imorală, logodna fiind ruptă intempestiv și unilateral, daunele provocate fiind sub aspect moral și material.

În drept au fost invocate dispozițiile art. 15, 268, 269, 1345, 1349, 1350, 1357, 1635, 1638 Noul [Cod civil](#), [art. 274 Cod procedură civilă](#).

În dovedire s-au depus mesaje de text, mesaje e-mail, chitanțe de depunere numerar, chitanțe firmă curierat, adrese de la unități bancare, o declarație a unui cetățean grec Christos Tseviktzan și traducerea din limba elenă în limba română.

Pentru acțiune s-a achitat o taxă judiciară de timbru în sumă de 3.037 lei.

Prin întâmpinarea formulată, pârâta A. E. B. a solicitat respingerea acțiunii, ca nefondată.

În susținerea acestei soluții se arată că părțile s-au cunoscut prin intermediul numitei B. L. (prietena pârâtei), aceasta dezvoltând o relație cu un cetățean grec, care îi trimitea bani prin intermediul reclamantului, acesta din urmă efectua transfer bancar în contul pârâtei care, ulterior, remitea banii către B. L.. De fiecare dată, pe lângă sumele destinate numitei B. L., reclamantul depunea și câte o sumă mică către pârâtă, fără ca aceasta să-i pretindă acest lucru, pe considerentul că îi era simpatică. Se susține că, treptat, reclamantul a devenit din ce în ce mai obsedat de pârâtă, dorind ca părțile să aibă o relație, aspect considerat inoportun de pârâtă datorită diferenței de vârstă și faptului că era deja implicată într-o altă relație. Se învederează că nu s-a făcut dovada existenței vreunei logodne în sensul legii civile, condițiile de fond la care se referă [art. 268 alin. 2 Noul Cod civil](#), neexistând consimțământul celor două părți, personal și liber exprimat, în vederea încheierii logodnei. Potrivit [art. 269 alin. 1 Noul Cod civil](#), partea care rupe logodna în mod abuziv poate fi obligată la despăgubiri pentru cheltuielile făcute sau contractate în vederea căsătoriei, în măsura în care au fost potrivite cu împrejurările, precum și pentru orice alte prejudicii cauzate. Însă, logodna nu a existat, astfel încât pârâta nu putea rupe logodna și nici nu poate fi obligată la plata de despăgubiri, sumele de bani neavând destinația de daruri, disponibilitățile bănești ajungând la alte persoane. Pe de altă parte nu s-a făcut dovada că mesajele de text depuse la dosar de către reclamant, în dovedirea acțiunii, proveneau de la pârâtă, precum și că la dosar există doar dovezi de transmitere a unor sume de bani, nicio altă dovadă și că acestea erau destinate logodnei și căsătoriei.

Prin răspunsul la întâmpinare se menționează că pârâta recunoaște că a primit diverse sume de bani, însă susține că reclamantul a fost un simplu intermediar între cetățeanul grec și numita B. L.. Se invocă că alegația pârâtei este lipsită de temei, reclamantul fiind un întreținător direct al acesteia, transferându-i sume de bani din diverse țări ca Spania, Italia sau Portugalia, unde se deplasa în interes de serviciu. Mai mult, sumele de bani nu puteau fi destinate numitei B. L., întrucât relația pe care aceasta o avea cu cetățeanul grec s-a terminat în cursul lunii noiembrie 2010, nejustificându-se ca acesta să dorească să îi vireze sume de bani fostei partenere. Se mai precizează că aflarea adevărului cu privire la pârâtă l-a afectat neurologic pe reclamant, prin reactivarea unei afecțiuni mai vechi, dar vindecate în copilărie.

La solicitarea instanței, Western Union Payment Services Ireland Limites sucursala București a înaintat situația tranzacțiilor de transfer rapid de bani efectuate de reclamant, pârâtă și numita B. L. în perioada 01.01.xxxxxxxxxxxxxx12 (filele 295-299 volum I, filele 1-7, 11-17 volum II).

Pentru justa soluționare a cauzei, instanța a încuviințat și administrat proba cu înscrisurile depuse de părți, proba cu interogatoriul reclamantului (fila 289 volum I). De asemenea, s-a procedat la audierea CD-ului cu transcriptul înregistrării dosarului penal nr. xxxxx/193/2013.

Analizând materialul probator administrat în cauză, instanța reține următoarele:

În fapt, reclamantul C. A. a cunoscut-o pe pârâta A. E. B. în cursul anului 2010, prin intermediul numitei B. L. (prietenă/cunoștință a pârâtei).

Din probatoriul administrat a mai rezultat faptul că pârâta A. E. B. i-a solicitat reclamantului C. A. ajutorul material pentru a locui cu chirie în mun. Suceava, unde urma studiile la facultate, pentru întreținere, pentru a-și asigura hainele necesare și plata taxelor de școlarizare.

În acest sens, reclamantul a trimis pe numele pârâtei suma de a 43.555 lei și 2.580 Euro în contul bancar al acesteia deschis la Banca Transilvania și prin sisteme de expediere internațională de bani.

A mai rezultat faptul că, în cursul anului 2012, reclamantul a aflat de la numita B. L. că pârâta avea o relație cu un alt bărbat, aspect confirmat de aceasta din urmă, fapt c a condus în final la ruperea relației.

Reclamantul a invocat ca temei de drept al acțiunii dispozițiile Noului Cod Civil privitoare la logodnă.

Este de subliniat că Noul Cod Civil introduce instituția logodnei, recunoscând-o ca pe o realitate ce produce efecte juridice. Această nouă instituție juridică este reglementată în art. 266 - 270 N.C.Civ., reprezentând promisiunea reciprocă a două persoane de a se căsători. Condițiile pentru încheierea logodnei sunt în principiu similare celor cerute pentru încheierea căsătoriei, exceptând avizul medical și autorizarea dată de organul administrativ. Logodna poate fi încheiată doar între un bărbat și o femeie și doar prin consimțământul personal și liber al acestora. Încheierea logodnei nu este supusă niciunei formalități și poate fi dovedită prin orice mijloc de probă. Logodna nu reprezintă o etapă prealabilă obligatorie de parcurs în vederea încheierii căsătoriei și nici nu este o condiționare sau o certitudine privind o viitoare căsătorie între cei doi. Ea poate fi ruptă oricând, chiar și unilateral, de oricare dintre logodnici, fără consimțământul celuilalt. Totuși, ruperea logodnei poate produce unele efecte juridice în anumite situații.

Un prim efect al ruperii logodnei prevăzut de art. 268 N.C.Civ. se referă la **obligația de restituire a darurilor de logodnă**. Astfel, sunt supuse restituirii darurile pe care logodnicii le-au primit în considerarea logodnei sau, pe durata acesteia, în vederea căsătoriei, cu excepția darurilor obișnuite. Această obligație nu se naște dacă logodna este urmată de căsătorie sau a luat sfârșit prin decesul unui logodnic, având o cauză străină de această promisiune de căsătorie.

Cel de al doilea efect are în vedere situația în care ruperea logodnei este abuzivă sau culpabilă, atrăgând **obligația desdăunerii** în sarcina logodnicului „vinovat” atât pentru **cheltuielile făcute sau contractate în vederea căsătoriei**, a celebrării acesteia, a pregătirii locuinței conjugale, cât și pentru **orice alte prejudicii materiale sau morale** cauzate.

Totodată, partea care, în mod culpabil, l-a determinat pe celălalt să rupă logodna poate fi obligată la despăgubiri în condițiile menționate mai sus.

Așa cum s-a menționat mai sus, logodna nu este condiționată de nicio formă specială și, ca atare, poate fi dovedită prin orice mijloc de probă, deci inclusiv înscrisuri sub semnătură privată sau în formă autentică. Eventualul caracter scriptic al actului de logodnă reiese din interpretarea [art. 267 alin. 2 C.civ.](#), care menționează faptul că orice clauză penală stipulată pentru ruperea logodnei va fi considerată nescrisă.

Pentru a nu se înfrânge caracterul liber al consimțământului referitor la încheierea căsătoriei, logodnicii au oricând posibilitatea de a rupe logodna de comun acord, urmând principiul *mutuum consensus, mutuum dissensus*. În același timp, această posibilitate trebuie să-i fie recunoscută unui logodnic chiar dacă nu are acordul celuilalt, dar manifestă bună-credință în ruperea logodnei.

În lumina acestor considerații, caracterul abuziv trebuie să fie o înfrângere totală a buneii-credințe privind ruperea logodnei, fiind în sarcina persoanei interesate să răstoarne această prezumție. În aprecierea caracterului abuziv, alături de elementul intențional, trebuie avut în vedere atât elementul temporal (respectiv durata logodnei), cât și elementul material (respectiv motivele concrete).

Culpabilă este și infidelitatea unui logodnic ce poate determina ruperea logodnei de către logodnicul vătămat, acesta din urmă având dreptul de a solicita repararea prejudiciului. Totuși, este de apreciat că infidelitatea unui logodnic urmată de ruperea logodnei din propria sa inițiativă nu poate constitui un abuz în sensul dat de art. 269, întrucât între logodnici nu se instituie obligația de fidelitate. Dimpotrivă, o atare ipoteză poate fi interpretată în sensul „bunei-credințe” pe care logodnicul infidel o dovedește față de cealaltă parte, bună-credință privită ca sinceritate în relația dintre cei doi logodnici, cu condiția ca infidelitatea să fi intervenit ulterior încheierii logodnei. Dacă însă infidelitatea logodnicului este anterioară încheierii logodnei și a continuat pe parcursul acesteia sau logodnicul infidel rupe logodna fie la un interval deosebit de scurt după încheiere, fie cu puțin timp înainte de căsătorie, caracterul abuziv poate fi reținut.

Din punct de vedere al probatoriului, instanța constată că reclamantul a depus la dosar o . documente ce emană de la Banca Transilvania S.A. sau de la instituții financiare, prin care a făcut dovada remiterii către pârâtă a sumei totale de 43.555 lei și 2.580 Euro, în perioada mai 2010 - septembrie 2012 (filele 19, 21, 23, 25, 27, 29, 31, 33, 35, 37, 39, 41, 43, 45, 47, 49, 51, 53, 55, ..., 210, 224 - vol. I , respectiv fila 2, vol. II). Cu privire la frecvența la care aceste sume de bani se trimiteau, instanța a constatat că reclamantul vira în contul pârâtei diverse sume de bani la intervale destul de scurte - 2, 3 sau 4 zile. Mai este de reținut că pârâta primea lunar de la reclamant sume apreciate de instanță ca fiind destul de consistente, raportat la nevoile pârâtei (ținând cont de vârstă, ocupație etc.). Astfel, se remarcă că în luna iunie 2010 pârâta a primit suma de 2.560 lei, în luna iulie 2010 a primit suma de 2.930 lei, în luna august 2010 pârâta a primit suma de 4.530 lei, în luna septembrie 2010 a primit suma de 5.100 lei, în luna ianuarie 2011 a primit suma de 3.500 lei, în luna noiembrie 2011 a primit suma de 3.285 lei, în luna ianuarie 2012 a primit suma de 2.200 lei și 500 de Euro, în luna februarie 2012 a primit suma de 2.010 lei și 500 de Euro, în luna aprilie 2012 a primit suma de 4.290 lei.

Pârâta a susținut că B. L. (prietenă pârâtei), dezvoltase o relație cu un cetățean grec (prietenul reclamantului), care îi trimitea bani prin intermediul reclamantului, iar acesta din urmă efectua transfer bancar în contul pârâtei care, ulterior, remitea banii către B. L.. Deși pârâta a menționat că, pe lângă sumele destinate numitei B. L., reclamantul depunea și câte o sumă mică către pârâtă, fără ca aceasta să-i pretindă acest lucru, acest aspect nu este confirmat de probatoriul administrat. Instanța apreciază că suma globală de 43.555 lei și 2.580 Euro, trimisă în perioada mai 2010 - septembrie 2012 nu este nici pe departe una mică, în condițiile în care, așa cum s-a arătat erau luni în care pârâta primea de la reclamant și câte 4.000 - 5.000 lei. În plus, se poate observa că, în cuprinsul multor chitanțe de depunere numerar, la rubrica obiectul tranzacției era

inserată mențiunea „cadou”, rezultând de aici intenția cu care reclamantul trimitea bani pârâtei - în sensul unui dar de logodnă.

S-a mai susținut că reclamantul nu a făcut dovada că mesajele de text depuse la dosar, în dovedirea acțiunii, proveneau de la pârâtă. Instanța nu poate reține nici această apărare deoarece din conținutul mesajelor rezultă cu claritate că inițiatorul unora din mesaje era pârâta A. E. B., aceasta oferind date și informații cu caracter personal, pe care doar ea le-ar fi știut. Spre exemplificare, la fila 9 dosar, vol. II, pârâta îi comunică reclamantului datele sale personale: *Asa si adresa mea este. Costinesti, jud bt, ., nr xxxxxx eliberat d politia bt, valabilitate 27.04.04- 11.05.2014.* De asemenea, la fila 10 dosar, vol. II, pârâta îi comunică reclamantului datele sale personale: *Atanasoai E. B. cnp: xxxxxxxxxxxxxxxx . nr. xxxxxx sau . jud botosani .:XT, nr. xxxxxx,cnp: xxxxxxxxxxxxxxxx.* În același sens, la fila 11 dosar, vol. II, pârâta îi comunică reclamantului datele sale personale: *. nr 9, scara b apart 9. atanasoai elena bianca.* De asemenea, la fila 14 dosar, vol. II, pârâta îi comunică reclamantului: *atanasoai elena biank zi care adresa iti trebuie din buletin sau unde stau acum sau dragul meu nu tiam dat nici un semn k am fost f ocupata cu licenta.am luat 9,80 o zi frumoasă să ai.* Totodată, la fila 17 dosar, vol. II, pârâta îi comunică reclamantului: *A. fieti mila d mn si iartama t implor am fost o copila proasta sau A. nu implica persoane nevinovate care nu au nici o legătură.* În același sens, la fila 18 dosar, vol. II, pârâta îi comunică reclamantului: *Bună dimineata adrian. T rog ia si gandestete si nu pune niste oameni nevinovati sa plateasca fieti mila d mn si iartama t implor am fost o copila proasta sau A. nu implica persoane nevinovate care nu au nici o legătură*

Pârâta a mai susținut că nu s-a făcut dovada existenței vreunei logodne în sensul legii civile, condițiile de fond la care se referă [art. 268 alin. 2 Noul Cod civil](#), neexistând consimțământul celor două părți, personal și liber exprimat, în vederea încheierii logodnei. Așa cum a arătat instanța mai sus, din cuprinsul discuțiilor purtate prin intermediul sms-urilor pârâta i-a creat convingerea reclamantului că relația lor este una serioasă, ce se va finaliza cu încheierea căsătoriei. Spre exemplificare, la fila 9 dosar, vol. II, pârâta îi comunică reclamantului: *tu vei fi sotul meu pt totdeauna sau Dragul meu la multh ani alaturi de mine bafta t pupa sotia ta.* De asemenea, la fila 10 dosar, vol. II, pârâta îi comunică reclamantului: *sunt cuminte si sunt doar a ta t iubesc, sau eu p tn t iubesc nu p altcineva si la tine acasa voi sta pt toata viata sau termin licenta si dupa ma mut la tine.* În același sens, la fila 11 dosar, vol. II, pârâta îi comunică reclamantului: *Eu t iubesc doar p tn si nu am nevoie d altcineva sa iti fie clar asta idiotule sunt doar a ta p vecie sau t iubesc la nebunie si vei fi sing barbat din viata mea sau noapte buna sotul meu elegant adik tu adriane cotofane.*

Pârâta a mai susținut că reclamantul a devenit din ce în ce mai obsedat de persoana sa, dorind ca părțile să aibă o relație, aspect considerat inoportun de pârâtă datorită diferenței de vârstă și faptului că era deja implicată într-o altă relație. Și aceste aspecte sunt infirmate de cuprinsul sms-urilor. Instanța constată că, în cuprinsul acestor mesaje, pârâta i se adresează reclamantului, folosind cuvinte și expresii care nu pot fi reproduse în cuprinsul acestei hotărâri. Fără a exemplifica, instanța reține că pârâta dorea să aibă o relație cu reclamantul, dorea ca după oficializarea căsătoriei să întrețină relații sexuale, asigurându-l, în repetate rânduri, că îi va fi fidelă, că nu va mai exista vreun alt bărbat în viața ei. În plus, pârâta i-a ascuns tot timpul faptul că ar avea o altă relație. Abia spre sfârșit a recunoscut acest lucru, cerându-și scuze de la reclamant, promițându-i chiar că îi va restitui toate sumele de bani.

În concluzie, instanța apreciază că din mesaje, convorbiri telefonice și discuții directe, reclamantul și-a conturat convingerea fermă că pârâta este prietena sa de suflet, viitoarea soție și partenera de viață. Urmare a comportamentului pârâtei, s-a produs

ruperea logodnei, instanța constatând că aceasta s-a rupt din cauza comportamentului culpabil al pârâtei, în cauză fiind incidente dispozițiile art. 268 N.C.Civ.

În acest sens, instanța va admite în parte acțiunea și va obliga pârâta să restituie reclamantului suma de 43.555 lei, cât și suma de 2.580 euro, cu titlu de dar de logodnă.

Instanța va respinge restul pretențiilor (suma de 20.000 euro cu titlu de daune morale) ca neîntemeiate, deoarece reclamantul nu a administrat probe în acest sens.

Mai este de precizat că, spre deosebire de situația daunelor materiale, în evaluarea prejudiciului moral *nu se poate apela la probe materiale, judecătorul fiind singurul care, în raport de consecințele, pe orice plan, suferite de partea civilă, trebuie să aprecieze o anumită sumă globală (C. S., C. B. - D. civil. Teoria generală a obligațiilor, Ed. Hamangiu, 2008. pag. 153).*

În cauză însă, reclamantul nu a produs dovezi în ceea ce privește quantumul prejudiciului pretins a fi suferit ca urmare a ruperii logodnei. Desigur, este de admis că orice încălcare a drepturilor personale atrage producerea unei suferințe.

Cu toate acestea, instanța apreciază că admiterea acțiunii în modul arătat constituie prin ea însăși o reparație echitabilă a suferinței pricinuite.

Raportat la soluția ce urmează a se pronunța, instanța va obliga pârâta la plata cheltuielilor de judecată către reclamant, respectiv la plata sumei de 3.037 lei reprezentând taxă judiciară de timbru.

PENTRU ACESTE MOTIVE

ÎN NUMELE LEGII

H O T Ă R Ă Ș T E

Admite în parte acțiunea având ca obiect pretenții bănești formulate de reclamantul **C. A. M.**, cu domiciliul în mun. București, sector 5, .. 2, ., etaj 7, . cu pârâta **A. E. B.**, cu domiciliul în ., jud. B., cu domiciliul procesual ales la Cabinet avocat A. A., la Baroul de avocați B..

Obligă pârâta să restituie reclamantului suma de 43.555 lei, cât și suma de 2.580 euro.

Respinge restul pretențiilor ca neîntemeiate.

Obligă pârâta la plata cheltuielilor de judecată către reclamant, respectiv la plata sumei de 3.037 lei reprezentând taxă judiciară de timbru.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică, azi 17 decembrie 2014.